

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ**

**НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
професорсько-викладацького складу
13 – 14 травня 2015 р.
Том 2**

Полтава 2015

Дані про вікову динаміку у котів в умовах ветеринарних клінік м. Полтава свідчать, що найчастіше каліцивіроз у котів реєструється у віці від шести місяців до одного року (43,7 %), а також з двох до шести місяців (37,4%). Крім того необхідно звернути увагу на те, що кошенята до двох місяців не хворіють: це на нашу думку, пов'язано з високим рівнем колострального імунітету, який формується за рахунок молозива матері.

Аналізуючи отримані дані, нами встановлено, що для каліцивірозу котів характерна сезонність перебігу. Частіше дане захворювання реєструється у весенньо-літньо-осінній період, але пік припадає на літо.

З метою визначення ефективності різних схем терапії гострої форми каліцивірозу, котів трьох сформованих груп лікували різними комплексами препаратів.

Найбільшу ефективність лікувальних заходів отримали за використання схеми, що включала: 5 % енрофлос, фоспреніл, циклоферон, гамавіт, катозал і РБС-Кінг. Терапевтична ефективність становила 100 %.

Список використаних джерел

1. Борисевич В.Б. Болезни кошек / В.Б. Борисевич, Б.В. Борисевич.- Киев, 1997.- 143 с.
2. Гаскелл Р.М. Справочник по инфекционным болезням собак и кошек / Р.М. Гаскелл, М. Беннет.- Москва: Аквариум, 2000.- 224 с.
3. Зелютков Ю.Г. Инфекционные болезни кошек / Ю.Г. Зелютков, В.А. Машеро, В.В. Петров.- Витебск, 2003.- 60 с.
4. Крылов А.Н. Биологические свойства возбудителя калицивируса кошек и разработка метода диагностики болезни / А.Н. Крылов // Дис. канд. биол. наук.- Москва, 2000.- 198 с.
5. Лукьянова М.А. Лечение и профилактика калицивируса кошек / М.А. Лукьянова.- Симферополь: Студенческий весник аграрных наук, 2011.- № 28.- С. 48.
6. Сулимов А.А. Вирусные болезни кошек / А.А. Сулимов. – Москва: Колос, 2004. – 86 с.
7. Щербина Е.В. Применение препаратов гамавит, фоспренил, максидин в схемах лечения заболеваний мелких домашних животных различной патологии / Е.В. Щербина // Матеріали 7 Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми ветеринарного обслуговування дрібних домашніх тварин».- Київ, 2002. – С. 83-85.

ПОШИРЕННЯ ТА ЛІКУВАННЯ КІЗ ЗА СТРОНГІЛОІДНО-САЛЬМОНЕЛЬОЗНОЇ АСОЦІАЦІЇ

Корчан А.М., кандидат ветеринарних наук

Стронгілоїдно-сальмонельозна асоціація інвазій є одним із найпоширеніших паразитоценозів у кіз. Хворіє на дану асоціацію і людина. Захворювання супроводжується запаленням та набряками шкіри, діареєю, бронхопневмонією, пригніченням імунної системи [1-4].

Хвороба частіше протікає в хронічній формі, проявляється зниженням приросту маси тіла, м'ясної й молочної продуктивності та відставанням у рості й розвитку, що завдає значних економічних збитків господарствам і підвищує ризики ураження людей. За наявності патогенних штамів сальмонел відмічається загострення перебігу, може спостерігатися загибель тварин, особливо молодняку [2,4].

Стронгілоїдоз і сальмонельоз вивчені переважно у тварин як моно інфекції, у складі паразитоценозу дана асоціація мало вивчена і, зокрема у кіз, а також не розроблені схеми лікування даного поліетіологічного захворювання.

Метою нашої роботи було вивчення поширення стронгілоїдозно-сальмонельозної асоціації у кіз в підсобних господарствах Лубенського району Полтавської області та визначення чутливості збудників стронгілоїдозу до антигельмінтних препаратів і збудників сальмонельозу до антибіотиків та порівняти схеми лікування хворих тварин.

За результатами дослідження в особистих підсобних господарствах Лубенського району Полтавської області стронгілоїдозно-сальмонельозна асоціація у кіз є досить поширеною. Стронгілоїдоз у кіз має виражену сезонну та вікову динаміку. Пік інтенсивності інвазії спостерігається у весняний період (II – 246,0 личинок у 5 г фекалій), найнижча інтенсивність інвазії – 159,4 личинок у 5 г фекалій припадає на зимовий період. Екстенсивність інвазії протягом року становила 38–50 %. Сальмонельоз у кіз не має вираженої сезонності, зустрічається протягом року. У віковому аспекті найвища зараженість стронгілоїдозно-сальмонельозною асоціацією спостерігається у кіз віком 3–12 місяців – 80,0–90,0 %, II = 227 личинок з 5 г фекалій, проте інтенсивність інвазії була найбільшою у кіз 4–7 річного віку (462 личинок з 5 г фекалій), за EI = 40 %.

За гематологічного дослідження крові у кіз, хворих на стронгілоїдозно-сальмонельозну асоціацію, виявляли еозинофілію (17 %), лейкоцитоз (21 Г/л), гіпорегенеративне зрушення нейтрофільного ядра вліво, підвищення швидкості осідання еритроцитів (у середньому 3 мм/год) та олігохромемію (близько 8 г/100 мл).

Найбільшу активність щодо сальмонел мають левоміцетин, еритроміцин, стрептоміцин, цефтриаксон. Помірну чутливість сальмонели проявляють до тетрацикліну і поліміксину.

Порівнюючи схеми лікування кіз за стронгілоїдозно-сальмонельозною асоціацією можна зробити висновок, що найбільш ефективним при цьому є використання антибіотика левоміцетину та антигельмінтного препарату із групи макроциклічних лактонів – івермектину 1 %.

Список використаних джерел

1. Ziomko I. Experimental invasion of *Strongyloides papillosus* in sheep // Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy. – 2000. – V. 44. – P. 179–186.
2. Nwaorgu O.C., Onyali I.O. *Strongyloides papillosus*: prenatal and transmammary infection in ewes // Revue d'élevage et de médecine vétérinaire des pays tropicaux. – 1990. – V. 43 (4). – P. 503–504.

3. Beshatu Ferede. Prevalence and antimicrobial susceptibility of Salmonella isolates from apparently healthy slaughtered goats at Dire Dawa municipal abattoir, Eastern Ethiopia // Beshatu Ferede, Fanta Desissa, Aklilu Feleke et al. // Journal of Microbiology and Antimicrobials Full Length Research Paper – 2015. – V. 7 (1). – P. 1–5.

4. Mahmood A.K. Prevalence of Salmonella in diarrheic adult goats in field conditions / A.K. Mahmood, M.S. Khan, M.A. Khan et al. // The Journal of Animal and Plant Sciences – 2014. – V. 24(1). – P. 98–102

ЛІКУВАННЯ СВИНЕЙ ЗА БЕШИХИ

**Корчан Л.М., кандидат ветеринарних наук;
Коне М.С., кандидат ветеринарних наук, доцент;
Корчан М.І., кандидат ветеринарних наук, доцент;
Блоха В.Г., студент 4 курсу факультету
ветеринарної медицини**

Бешиха свиней ресструється в багатьох країнах світу, в тому числі і в Україні. За даними багатьох дослідників це захворювання завдає значної шкоди господарству, що виражається в зниженні продуктивності, фінансових витратах на проведення лікувально-профілактичних заходів. Не менш важливий той факт, що дане захворювання вражає і людину. Проблеми бешихи свиней привнесло багато наукових робіт, однак дана проблема актуальна і нині [1].

На сьогоднішній день на ринку ветеринарних препаратів великий асортимент антимікробних засобів, однак який вибрати із них, щоб швидко допомогти хворим тваринам і не витратити зайвих коштів є важливим питанням сьогодні.

Метою нашої роботи було лікування бешихи свиней у приватному господарстві с. Ковердина Балка, Шишацького району Полтавської області.

За результатами проведеного епізоотологічного обстеження цього господарства встановлено, що захворювання свиней на бешиху було викликано *Erysipelotrix insidiosa*, ізольована культура якої була патогенна для білих свиней та викликала їх загибель (100 %).

Контагіозність за бешихи у свиней становила 80 %, у підсвинків 3–місячного – 100 %, відсоток летальності серед свиней – 0 %, серед підсвинків – 88 %. Найсприйнятливішими до бешихи були підсвинки 6-місячного віку.

За гематологічного дослідження крові у свиней, хворих на бешиху, визначили еозинофілію (13 %), лейкоцитоз (18 Г/л), гіпорегенеративне зрушення нейтрофільного ядра вліво, підвищення швидкості осідання еритроцитів (у середньому $15 \pm 0,3$ мм / год) та олігохромемію (близько 8 г/100 мл).

Найбільшу активність щодо *Erysipelotrix insidiosa* мають амоксицилін, енрофлоксацин, помірну чутливість проявляють тетрациклін і ципрофлоксацин. Штам *Erysipelotrix insidiosa* показав низьку чутливість до антибіотика гентаміцину.

Філоненко С.В. ВПЛИВ ПОПЕРЕДНИКІВ НА ПРОДУКТИВНІСТЬ ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ ТА ТЕХНОЛОГІЧНІ ЯКОСТІ ЇХ КОРЕНЕПЛОДІВ	40
Шовкова О. В. ВПЛИВ ОБРОБКИ НАСІННЯ ТА ПОЗАКОРЕНЕВИХ ПІДЖИВЛЕНЬ МІКРОДОБРИВАМИ НА БІОМЕТРИЧНІ ПОКАЗНИКИ РОСЛИН СОЇ	43
Юрченко С.О., Маренич М.М., Баташова М.Є. СУЧАСНІ МЕТОДИ РЕГУЛЯЦІЇ ВРОЖАЙНОСТІ І ЯКОСТІ ЗЕРНА ПШЕНИЦІ ОЗИМОЇ	45
СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ	48
Євстаф'єва В. О., Гаврик К. А. КЛІНІЧНИЙ ПРОЯВ ОТОДЕКТОЗУ В СОБАК	49
Запека І.Є. МОРФОЛОГІЧНІ ЗМІНИ В ЛІМФАТИЧНИХ ВУЗЛАХ КРАНІАЛЬНОГО БРИЖОВОГО ЦЕНТРУ ЗА КОЛІБАКТЕРІОЗУ У ПОРОСЯТ МОЛОЧНОГО ПЕРІОДУ	51
Киричко О.Б. ФІЗІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВПЛИВУ РОЗЧИНУ ПОЛТАВСЬКОГО БІШОФІТУ НА ОРГАНІЗМ ТВАРИН	53
Клименко О.С., Кручиненко О.В., Михайлютенко С.М. ЕЙМЕРІОЗНО-ПАСАЛУРОЗНА ІНВАЗІЯ КРОЛІВ У ПРИВАТНИХ ГОСПОДАРСТВАХ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	54
Конє М.С., Петренко А.А., Забіяка О.О. ЕПІЗООТОЛОГІЧНІ ДАНІ КАЛЦІВІРОЗУ КОТІВ ТА ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ СХЕМ ЛІКУВАННЯ В ТОВ «БІОЦЕНТР» м. ПОЛТАВА	56
Корчан Л.М. ПОШИРЕННЯ ТА ЛІКУВАННЯ КІЗ ЗА СТРОНГІЛОІДОЗНО- САЛЬМОНЕЛЬОЗНОЇ АСОЦІАЦІЇ	57
Корчан Л.М., Конє М.С., Корчан М.І., Блоха В.Г. ЛІКУВАННЯ СВИНЕЙ ЗА БЕШИХИ	59
Локєс П.І., Канівець Н.С. ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ПАТОГЕНЕТИЧНИХ ЛАНОК ВИРАЗКОВОГО ПРОЦЕСУ В ДІЛЯНЦІ ЯЗИКА	60
Локєс-Крупка Т. П. ПОШИРЕННЯ ГЕПАТОЛІПІДОЗУ СЕРЕД СВІЙСЬКИХ КОТІВ м. ПОЛТАВИ	62
Мельничук В. В. ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДІВ КОПРООВОСКО- ПІЧНОЇ ДІАГНОСТИКИ ТРИХУРОЗУ СВИНЕЙ	64
Омельченко Г.О., Авраменко Н.О. ДІАГНОСТИЧНІ ТА ОЗДОРОВЧІ АСПЕКТИ ПРИ РЕСПІРАТОРНИХ ІНФЕКЦІЯХ СВИНЕЙ БАКТЕРІАЛЬНОЇ ЕТІОЛОГІЇ	65